ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném 24. března 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Hajdíkové a přísedících Mgr. Marty Vítkové a Ilony Hrčkové **t a k t o:**

Obžalovaný

Michal H.,

narozen xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava od 12.3.2024,

je vinen, že

v přesně nezjištěné dny v době od 13.3.2021 do listopadu 2023, v xxx, v bytě č. 2, o velikosti 1+1, kde bydlel společně se svojí družkou Blankou M., nar. xxx, a jejími nezletilými dětmi poškozenou J. M., nar. xxx a poškozeným D. M., nar. xxx, o které byl jako druh jejich matky povinen pečovat, pod vlivem pervitinu, nejprve opakovaně, v přesně nezjištěném počtu případů, si na svém mobilním telefonu pouštěl pornografická videa a při jejich sledování pak v přítomnosti obou dětí masturboval, a poté jeho jednání vyvrcholilo tím, že v jednom případě, v úmyslu svého sexuálního uspokojení, využil svého nadřazeného postavení druha matky a nízkého věku poškozené nezletilé J. M., její neznalosti v sexuální oblasti a s tím spojené neschopnosti racionálně posoudit jeho chování a účinně se proti němu bránit a dále toho, že poškozená spala a zajel rukou pod peřinu, kde jí poté stáhl legíny, načež jí strčil prst do vaginy a poté jí vaginu lízal, přičemž tohoto jednání se dopustil s vědomím možného negativního dopadu svého jednání na další vývoj obou poškozených, zejména v oblasti morální a sexuální,

tedy

jednak
jiného donutil k pohlavnímu styku a k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

jednak

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat, čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

jednak

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, 2 písm. a), 3 písm. a) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2024,

jednak

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2024.

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 12.12.2023, č.j. 2 T 143/2023-83, který byl obžalovanému doručen 11.1.2024 a nabyl právní moci 20.1.2024, a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 31.1.2024, č.j. 4 T 12/2024-98, který byl obžalovanému doručen 3.3.2024 a nabyl právní moci 12.3.2024,

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2024, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku za použití ustanovení § 48 odst. 4 písm. i) trestního zákoníku se mu ukládá povinnost uhradit dlužné výživné.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákonu se **ruší** výroky o trestech z trestního příkazu Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 12.12.2023, č.j. 2 T 143/2023-83, který byl obžalovanému doručen 11.1.2024 a nabyl právní moci 20.1.2024, a z trestního příkazu Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 31.1.2024, č.j. 4 T 12/2024-98, který byl obžalovanému doručen 3.3.2024 a nabyl právní moci 12.3.2024, stejně jako všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), 4 trestního zákoníku se mu **ukládá** ochranné léčení protitoxikomanické ústavní formou.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný **povinen** zaplatit na náhradě nemajetkové újmy ve formě duševních útrap dle § 2956 občanského zákoníku nezletilým poškozeným, zastoupených opatrovníkem JUDr. Petrou Langerovou, Ph.D., LL.M., advokátkou se sídlem Schweitzerova 116/28, 779 00 Olomouc, a zmocněncem JUDr. Petrem Langerem, PhD., LL.M., advokátem se sídlem Sokolská třída 1331/31, Ostrava, a to

- nezletilé J. M., nar. xxx, trvale bytem xxx, částku ve výši 200.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

- nezletilému D. M., nar. xxx, trvale bytem xxx, částku ve výši 100.000 Kč.

Odůvodnění

I.

1. Obžalovaný Michal H. v rámci hlavního líčení konaného 24.3.2025 prohlásil podle ustanovení § 206c odst. 1 tr.ř. svou vinu. Prohlášení o vině obžalovaného soud podle ustanovení § 206c odst. 4 tr.ř. přijal, přičemž podle § 306c odst. 7 tr.ř. soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat a skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem (viz ustanovení § 246 odst. 1 písm. b) tr.ř.).

2. Obžalovaný Michal H. ve vztahu k výroku o vině prohlásil, že netrvá na vyhotovení odůvodnění rozsudku, ve vztahu k výrokům o trestu, ochranném opatření a náhradě nemajetkové újmy si ponechal lhůtu k podání opravného prostředku.

3. Státní zástupce se vzdal práva odvolání ve vztahu k výroku o vině a prohlásil, že netrvá na vyhotovení odůvodnění ve vztahu k výroku o vině. Ve vztahu k výrokům o trestu, ochranném opatření a náhradě nemajetkové újmy si ponechal lhůtu k podání opravného prostředku.

4. Zmocněnec nezletilých poškozených si ponechal lhůtu k podání opravného prostředku ve vztahu k výroku o náhradě nemajetkové újmy.

5. S ohledem na uvedené skutečnosti byl ve vztahu k výroku o vině vyhotoven podle ustanovení § 129 odst. 2 tr.ř. zjednodušený rozsudek neobsahující odůvodnění.

II.
Výrok o trestu

6. Ve vztahu k rozhodování **o druhu a výměře trestu** hodnotil soud všechny zákonné okolnosti uvedené zejména v ustanoveních § 37 a § 39 tr. zákoníku, přičemž vyhodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života, možnost jeho nápravy, jeho chování po spáchání trestného činu. Rovněž přihlédl k významu chráněného zájmu, který byl činem obžalovaného dotčen. Byl posouzen způsob provedení činu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.

7. Obžalovanému polehčuje jeho doznání se k vytýkanému jednání, které učinil již v přípravném řízení a prohlášení viny (polehčující okolnosti uvedené v ustanovení § 41 písm. l), m) tr. zákoníku).

8. Přitěžuje mu, že se dopustil více trestných činů a byl již pro trestný čin v minulosti odsouzen – přitěžující okolnosti uvedené v ustanovení § 42 písm. n), q) tr. zákoníku. Ke skutečnostem, že zneužil bezbrannosti poškozených a protiprávního jednání se dopustil vůči dětem, nelze přihlížet jako k okolnostem přitěžujícím, neboť jsou zákonnými znaky trestných činů, pro něž byl obžalovaný odsouzen.

9. Obžalovanému výrazně přitěžuje jeho trestní minulost. Obžalovaný má v **opise rejstříku trestů** (viz č.l. 333-334) celkem 7 záznamů odsouzení z let 2014 až 2024 Okresním soudem

ve Frýdku-Místku. Rozhodnutími sp.zn. 6 T 195/2014 ze dne 26.8.2014 a sp.zn. 81 T 128/2015 ze dne 26.8.2015 byl odsouzen za spáchání trestných činů ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku k souhrnnému peněžitému trestu v počtu denních sazeb 55 při výši denní sazby 500, který zaplatil 13.2.2017, a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 20 měsíců, který vykonal 21.2.2016. Tato odsouzení nelze vyhodnotit jako okolnost přitěžující, neboť jsou zahlazena ze zákona (§ 69 odst. 3, § 74 odst. 2 tr. zákoníku), nicméně svědčí o sklonu obžalovaného k páchání protiprávního jednání. Rozhodnutími sp.zn. 4 T 104/2016 ze dne 13.9.2016 a sp.zn. 80 T 116/2016 ze dne 25.11.2016 byl odsouzen za spáchání trestných činů krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu, který byl přeměněn na trest nepodmíněný a obžalovaný jej vykonal 8.8.2019, a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 2 let, který vykonal 26.6.2020. Rozhodnutím sp.zn. 2 T 72/2017 ze dne 27.6.2017 byl za trestný čin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 250 dnů, který byl v celém rozsahu přeměněn na trest odnětí svobody, který vykonal 8.11.2018. Zároveň mu bylo uloženo ambulantní léčení sexuologické ambulantní formou, které bylo dne 5.3.2018 změněno na formu ústavní, a dne 11.3.2021 opět na formu ambulantní.

10. Ve vztahu k odsouzením sp.zn. 2 T 143/2023 ze dne 12.12.2023, a sp.zn. 4 T 12/2024 ze dne 12.3.2024, jsou splněny zákonné podmínky uvedené v ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku pro uložení souhrnného trestu. Obžalovaný se vytýkaného jednání dopustil od 13.3.2021 do listopadu 2023. Trestní příkaz sp.zn. 3 T 143/2023 byl obžalovanému doručen 11.1.2024 a sp.zn. 4 T 12/2024 dne 31.1.2024. Vytýkaného jednání se obžalovaný dopustil dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek (doručeny trestní příkazy) za jiný jeho trestný čin. Tímto rozsudkem je tak ukládán souhrnně trest za spáchání trestných činů, pro které byl uznán vinným tímto rozsudkem, a trestné činy zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, za které byl odsouzen uvedenými trestními příkazy.

11. Obžalovanému přitěžuje délka doby, po kterou se vytýkaného jednání dopustil, následek jeho protiprávního jednání, kdy J. M. trpí psychotraumatizací ve smyslu disharmonizace osobnostního vývoje, na jejímž vzniku se převažující měrou podílelo protiprávní jednání obžalovaného. Přitěžuje mu, že nedodržoval základní podmínky své sexuologické léčby a nebral potřebné léky, naopak svůj sexuální apetit podporoval trvalým užíváním pervitinu, na němž je závislý. Pod jeho vlivem se také dopouštěl vytýkaného jednání. Jeho resocializace je snížená.

12. Soud vyhodnotil všechny uvedené polehčující a přitěžující okolnost, přičemž také přihlédl k tomu, že je mu trest ukládán souhrnně za vytýkané jednání a jednání pro které byl odsouzen rozhodnutími uvedenými pod bodem 10. Obžalovanému je trest ukládán v rámci trestní sazby uvedené v ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku účinného do 31.12.2024, což je pro obžalovaného příznivější, od 5 do 12 let. Soud dospěl k závěru, že obžalovanému je nutno pro dosažení účelu trestu, kterým je jednak náprava obžalovaného a jednak ochrana společnosti před jeho protiprávním jednáním, kterého se dopouští opakovaně, ukládat nad spodní hranici zákonné trestní sazby. Soud nedospěl k závěru, že by k dosažení účelu trestu postačovalo uložení trestu odnětí svobody pod spodní hranicí zákonné trestní sazby, jak by to bylo možné podle ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. To, že obžalovaný prohlásil vinu, soud ve výměře trestu zohlednil, když ten byl

obžalovanému uložen nad spodní hranicí zákonné trestní sazby, a nikoli při její polovině, tedy v trvání okolo 8 let. Ve výměře trestu je také zohledněno, že je mu zároveň ukládáno ochranné opatření.

13. Zároveň byly podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku v rozhodnutích uvedených pod bodem 10 zrušeny výroky o trestech, stejně jako všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Z trestního příkazu sp.zn. 2 T 143/2023 byla proto zopakována povinnost uložená podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku za použití ustanovení § 48 odst. 4 písm. i) trestního zákoníku spočívající v povinnosti uhradit dlužné výživné.

14. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen podle **§ 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou,** neboť nejsou splněny zákonné podmínky pro jeho zařazení do jiného typu věznice, a to ani z důvodů uvedených v ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku (závažnost trestného činu, stupeň a povaha narušení pachatele).

III.
Výrok o ochranném opatření

15. Ze závěrů znaleckého zkoumání na vyšetření duševního stavu obžalovaného, a to znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Barborou Talovou, z odvětví klinické psychologie PhDr. Simonou Svozilovou a z odvětví sexuologie MUDr. Tomášem Kiliánem, vyplývá, že obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti, sexuální deviací exhibicionismem a závislostí na nikotinu, marihuaně a pervitinu. Zjištěná sexuální deviace se u posuzovaného jednání neprojevovala, neboť skutek představoval náhražkové, případně explorativní jednání osobnostně akcentovaného, psychosexuálně nezralého muže s rozvolněnými věkovými preferencemi s tím, že se na jeho jednání s největší pravděpodobností významnou měrou podílela drogová intoxikace. Z důvodu, že samotný skutek nenese exhibicionistické rysy, znalec nenavrhoval uložení ochranného sexuologického léčení a doporučil, aby obviněný pokračoval v probíhající ambulantní sexuologické léčbě. S ohledem na závislost obžalovaného na marihuaně, nikotinu a pervitinu navrhla MUDr. Barbora Talová, aby obžalovanému bylo uloženo protitoxikomanické léčení, neboť jeho pobyt na svobodě je nebezpečný, a to v ambulantní formě, kterou považuje za dostatečnou. Formu léčení zdůvodnila zejména tím, že bude dostačující, pokud k ní bude obžalovaný motivovaný, a to i za situace, že v době nařízené sexuologické léčby ambulantní formou nebral potřebnou medikaci. Lehčí formu navrhla také proto, že obžalovaný ještě neměl možnost vyzkoušet protitoxikomanickou léčbu v ambulanci. Pokud v této léčbě selže a bude užívat pervitin, pak bude na místě léčba ústavní.

16. Soud přes návrh znalkyně uložil obžalovanému podle **§ 99 odst. 2 písm. b), 4 tr. zákoníku** ochranné léčení protitoxikomanické v ústavní formě. K tomuto závěru dospěl zejména proto, že obžalovaný opakovaně selhal v rámci léčby sexuologické, která mu byla prvotně uložena v ambulantní formě. Nejprve došlo k její přeměně na formu ústavní a po její změně na formu ambulantní, se obžalovaný dopustil protiprávního jednání sexuálního charakteru, kdy v době spáchání činu nebral potřebnou medikaci. Pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný, a to jak z důvodu jeho závislosti na pervitinu a dalších látkách, tak s ohledem na jeho sexuální deviaci, a to zejména bez potřebné léčby. Soud proto dospěl k závěru, že ochrana společnosti a léčba obžalovaného bude lépe zaručena tehdy, jestliže obžalovanému bude uloženo ochranné léčení protitoxikomanické ústavní formou.

IV.
Náhrada nemajetkové újmy

17. Poškození D. M. a J. M. se prostřednictvím svého zmocněnce připojili s nárokem na náhradu nemajetkové újmy již v přípravném řízení, a to D. M. s částkou 150.000 Kč a J. M. s částkou 400.000 Kč (viz č.l. 20-22). U hlavního líčení před zahájením dokazování ve věci, a také v rámci závěrečné řeči, zmocněnec na uplatněném nároku setrval. Uplatněný nárok odůvodnil tím, že protiprávním jednáním obžalovaného došlo k porušení integrity osobnosti obou nezletilých dětí, a to v důsledku neoprávněného zásahu do jejich přirozených práv, k zásahu do jejich psychické integrity a ke snížení lidské důstojnosti. Nemajetková újma oběma poškozeným vznikla v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného, které trvalo po dobu 4 let a je nepochybné, že zážitky získané v jeho důsledku si ponesou nezletilí po celý život. Lze vysoce předpokládat, že tyto zážitky budou v budoucnu jejich životy negativně ovlivňovat, budou se více projevovat při dospívání a navazování partnerských vztahů. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku, a které se projevuje v těžce definovatelné sféře vnímáním obtíží, nepohodlí, stresu a jiných nežádoucích účinků spojených se zásahem do základních lidských hodnot. Lze hovořit o škodě morální, ideální či imateriální, za kterou náleží poškozenému náhrada. Právní úprava týkající se náhrady nemajetkové újmy je obsažena zejména v ustanoveních občanského zákoníku, zejména v ustanoveních § 81 odst. 1, 2, § 2951 odst. 2, § 2955, § 2957 a § 2958, která zmocněnec cituje ve svém návrhu. Při rozhodování o výši náhrady nemajetkové újmy je nutno vycházet zejména z doby, po kterou se obžalovaný protiprávního jednání dopouštěl, charakteru trestné činnosti, toho, že se obžalovaný vůči nezletilým dopouštěl jednání jako osoba mající povinnost o děti pečovat, a které mu důvěřovaly, kdy s ohledem na svou rozumovou a mravní vyspělost nemohly nebezpečnost protiprávního jednání rozpoznat a tomuto se účinně bánit.

18. Soud uzavřel, že nezletilí poškození se prostřednictvím zmocněnce připojili se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas a uvádí následující:
Při rozhodování o oprávněnosti uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy je nutno vycházet z ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále také jen „o.z.“). Podle § 81 o.z. je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy (demonstrativní výčet). Podle § 82 odst. 1 o.z. upravuje právo domáhat se upuštění od zásahů do osobnostních práv a odstranění následku takového zásahu. Ustanovení § 2894 odst. 1, 2 o.z. zahrnuje povinnost nahradit jinému újmu na jmění (škodu). Nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvláštní zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu. Podle § 2910 o.z. škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Podle § 2956 o.z. je škůdce povinen odčinit škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 o.z. musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučinění určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou mj úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky zneužitím závislosti poškozeném na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu

hrozba nebo jiná příčina vyvolala. Podle § 2958 o.z. při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Podle § 2951 odst. 2 o.z. se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné způsobené újmy. Podle § 2955 o.z. nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji, podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.

19. Obecně je nutno nejprve uvést, že nemajetková újma má kompenzovat obětem trestné činnosti nepříznivé dopady do jejich osobnostní sféry. Ve své podstatě představuje opak škody, jde o nepříznivý dopad škodné události do jiných hodnot, než je jmění. Projevuje se v těžko definovatelné sféře vnímání obtíží, nepohodlí, stresu a jiných nežádoucích účinků, spojených se zásahem do základních lidských hodnot. Poukaz na duševní útrapy, které se mohou projevit jako nepříznivý následek zásahu do přirozených práv člověka, bez dalšího nezakládá nárok na náhradu nemajetkové újmy. Míní se jím stav, kdy vnímání účinků zásahu přesáhnou běžnou úroveň diskomfortu, a který se projevuje v silnější intenzitě pociťovaných nesnází již jako bolestně prožívaná záležitost.

20. Duševní stav poškozené J. M. byl znalecky zkoumán. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, odvětví dětská a dorostová psychiatrie, z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie znalců MUDr. Kateřiny Černekové a PhDr. Petra Štěpánika, bylo zjištěno, že nezletilá byla prošetřovaným jednáním psychotraumatizována ve smyslu disharmonizace osobnostního vývoje. Nebyly shledány projevy reaktivní duševní poruchy, nicméně do budoucna lze prognosticky predikovat, že velmi často se v případech sexualizace je možno setkat s projevy úzkostně depresivním, sebevražedným jednáním, sebepoškozováním, sexualizovaným chováním, experimentováním s alkoholem či drogami ve věku adolescence, nebo při navazování partnerských vztahů. Na psychické traumatizaci nezletilé se převažující měrou podílelo jednání obžalovaného. V přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného nebyla zjištěna přítomnost duševní poruchy či onemocnění. Nebylo zjištěno omezení na kvalitě života, nebyla zjištěna přítomnost závažné či déletrvající poruchy zdraví. U nezletilé byl zjištěn Syndrom týraného, zneužívaného a zanedbávaného dítěte (CAN).

21. Je tak možno uzavřít, že nezletilá poškozená J. M. utrpěla v důsledku protiprávního jednání obžalovaného psychotraumatizaci ve smyslu disharmonizace osobnostního vývoje. Je tak nepochybné, že obžalovaný nezletilé svým protiprávním jednáním způsobil duševní útrapy ve smyslu ustanovení § 2956 věta za středníkem o.z., které způsobil i nezletilému D. M. (jehož duševní stav znalecky zkoumán nebyl). Oba nezletilí byli dlouhodobě vystaveni nežádoucímu jednání obžalovaného, který v jejich přítomnosti opakovaně masturboval za sledování pornografických videí na svém mobilním telefonu, a nezletilá byla nejméně v jednom případě vystavena ve výroku rozsudku uvedenému sexuálnímu jednání ze strany obžalovaného.

22. S ohledem na uvedené, s přihlédnutím k délce protiprávního jednání, kterého se obžalovaný vůči nezletilým nízkého věku dopouštěl, a zejména z důvodu, že se vůči nezletilým tohoto jednání dopouštěl jako osoba mající povinnost o ně pečovat, neboť s nimi trvale žil ve společné domácnosti jako druh jejich matky, dospěl soud k závěru, že je na místě náhrada nemajetkové újmy v penězích. Její výši nelze přesně určit a soud ji proto musí stanovit podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností daného případu a podle zásad slušnosti.

23. V souladu s ustálenou soudní praxí a judikaturou zabývající se otázkou náhrady nemajetkové újmy (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12.4.2016 sp.zn. 4 Tdo 1402/2015, ze dne 18.6.2014 sp.zn. 30 Cdo 2535/2013, ze dne 19.9.2018 sp.zn. 25 Cdo 894/2018) a uvedenými ustanoveními občanského zákoníku je výše stanovení nemajetkové újmy na úvaze soudu, která ovšem nesmí být projevem libovůle a musí zejména zohledňovat nejen okolnosti na straně poškozeného, ale také okolnosti na straně škůdce – tedy obžalovaného.

24. Ve vztahu k obžalovanému je nutno se zejména zabývat jeho postojem k trestné činnosti (zda projevil lítost, omluvil se, nahradil škodu), dopadem události do jeho osobní sféry, jeho majetkovými poměry a mírou jeho zavinění. Obžalovaný spáchání skutku doznal v plném rozsahu, svého jednání litoval, možnost jeho resocializace je nízká. Nemá žádné zdravotní omezení a je osobou závislou na pervitinu, stejně jako na marihuaně a nikotinu, pročež mu bylo uloženo ochranné protitoxikomanické léčení ústavní formou. Je nemajetný, zaměstnán před vzetím do vazby byl pouze brigádně, má stanovenou vyživovací povinnost na dceru, která se nachází v pěstounské péči. V případě, že rozhodnutí o uloženém trestu a ochranném opatření nabude právní moci, očekává jej delší dobu trvající pobyt ve výkonu trestu (v němž není vyloučeno, že bude zaměstnán), či v ústavu. Jeho aktuální majetkové poměry tedy nejsou dobré. Nicméně soud se musí také zabývat perspektivou jeho majetkových či výdělkových poměrů do budoucna a v tomto směru zdůrazňuje, že se jedná o mladého muže bez zjištěných zdravotních omezení, které by mu bránily ve výkonu zaměstnání.

25. Po vyhodnocení intenzity duševních útrap, které nezletilí poškození utrpěli, délce jejich trvání, a vyhodnocení okolností na straně obžalovaného, s přihlédnutím k tomu, že výše závazku nesmí být pro obžalovaného likvidační (jak toto kritérium vyplývá z uvedených a dalších soudních rozhodnutí) dospěl soud k závěru, že částka ve výši 100.000 Kč přiznaná D. M., a částka ve výši 200.000 Kč přiznaná J. M., jako náhrady nemajetkové újmy ve formě duševních útrap dle § 2956 občanského zákoníku, k jejichž náhradě soud obžalovaného podle § 228 odst. 1 tr.ř. zavázal, jsou částkami odpovídajícími všem zákonným kritériím.

26. Vzhledem k tomu, že nezletilí poškození se prostřednictvím zmocněnce připojili s částkami vyššími, než které jim byly přiznány, byli se zbytkem svých nároků na náhradu nemajetkové újmy podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť k prokazování dalších nároků na náhradu nemajetkové újmy v nepřiznané výši by bylo zapotřebí provádět další dokazování, které by již bylo nad rámec trestního řízení a podstatně by je protáhlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání **do 8 (osmi)** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.
Obžalovaný může podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny.
Poškozený může podat odvolání proti rozsudku pouze v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek podat i oprávněné osoby uvedené v ust. § 247 odst. 2 tr.ř., a to za stejných podmínek jako obžalovaný.
Státní zástupce může podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, ve prospěch i neprospěch obžalovaného, v odvolání je povinen uvést, zda je podává, byť jen zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.
Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.
Právo odvolání nepřísluší oprávněné osobě, která se jej po vyhlášení rozsudku výslovně vzdala.

Ostrava 24. března 2025

JUDr. Petra Hajdíková v.r.
předsedkyně senátu